

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Studijní program: Hudební umění

Studijní obor: Hudební produkce

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce

Název práce: **Dramaturgie a financování edukačních programů**

Autor: **BcA. Štěpánka Hrůzová, DiS.**

Štěpánka Hrůzová zvolila po svoji diplomovou práci téma důležité a vysoce aktuální. Edukační (edukativní), výchovné či vzdělávací hudební programy a projekty se staly pevnou součástí činnosti prakticky všech ve světě hudby působících subjektů u nás i ve světě.

Pro konkrétní vhled do rozsáhlého světa edukačních programů, který sahá od hudební výchovy v základních a základních uměleckých školách až po prestižní a reprezentativní programy kamenných hudebních institucí a veřejnoprávních médií, vybrala autorka zúžený okruh vybraných subjektů, jejichž edukační programy zkoumá po stránce dramaturgické. Vedle snahy vysledovat principy a trendy této dramaturgie se zamýšlí rovněž nad ekonomickým zázemím vzdělávacích programů.

Práce v úvodu metodicky vymezuje pojmy, které v úvahách o dramaturgii používá. Správně akcentuje zcela specifickou roli dramaturga edukačních programů, které vyžadují zcela specifický přístup, často zcela odlišný od běžné koncertní produkce.

Pro své zkoumání zvolila diplomantka jako vzorek edukační činnosti Pražské komorní filharmonie (**PKF Prague Philharmonia**) a **Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK**. Volba těchto etablovaných subjektů je zajímavá z hlediska zásadní odlišnosti jejich právní subjektivity (právní osobnosti), tedy obecně prospěšné společnosti na straně jedné a příspěvkové organizace na straně druhé. Zcela kontrastně je pozornost upřena na **Filharmoniště**, původně start-up dvou přítelkyň na mateřské dovolené, který po stabilizaci na trhu působí jako inovativní agentura pořádající a nabízející či zprostředkovávající vzdělávací programy různého typu.

Práce nabízí zajímavý analytický katalog vzdělávacích činností uvedených subjektů, který nás seznamuje s mnohotvárností programů a pestrostí přístupů k mladé generaci posluchačů. Na příkladu PKF (kapitola 2.6.) je konkrétně definován výčet nezbytných či žádoucích specifických znaků a forem těchto programů, který lze zobecnit i na jiné pořadatele či producenty.

Autorka nám na vzorku dobře vybrané výseče světa edukačních programů poskytuje výborný přehled o zvláštlostech této hudební oblasti, jejíž pestrost má vedle již stabilizovaných forem a přístupů složku svobodného hledání a experimentování. V tom včetně zpětné vazby mladého publika mohou být edukační programy skvělým zdrojem inspirace i pro klasický hudební provoz. Edukační či vzdělávací aspekt by ostatně měla vždy mít i klasická dramaturgie pro dospělé posluchače.

Práce nahlíží do ekonomického zázemí zkoumaných programů s tím, že ozřejmuje, že se téměř vždy jedná o činnost motivovanou odpovědností a snahou vychovat si budoucí příznivce. Nezbytnými složkami jsou potom velká míra obětavosti a nadšení pořadatelů i umělců, které vyvažují těžké hledání nezbytných finančních zdrojů, často je i zcela nahrazují. To práce v závěru přesně konstatuje.

Diplomovou považuji za zdařilý příspěvek do diskuse o roli a podobě hudebních vzdělávacích programů a projektů, které jsou dnes již chápány jako součást společenské objednávky vůči všem příjemcům veřejné podpory. Ta však notoricky pokulhává za realizovanými programy, které se často uskutečňují jen díky tomu, že je jejich pořadatelé považují za součást svého profesionálního i osobního poslání.

Autorka diplomové práce pracovala zcela samostatně se sympatickým zaujetím pro věc.

Práci doporučuji s radostí k obhajobě

Ing. Roman Bělor
červen 2022